

Bilag 9.KØBENHAVNS MAGISTRAT.
2den Afdeling.

København, den 6. Oktober 1923.

Til Indenrigsministeriet.

I Anledning af Ministeriets Forespørgsel, om hvorvidt der fra Københavns Kommunes Side ønskes Ændringer i Loven om Udryddelse af Rotter, skal man oplyse følgende om Kommunens Erfaringer med Hensyn til Udryddelsen efter den nu gældende Lov.

I Skrivelser af 13. November og 31. Maj d. A. har man givet Ministeriet Meddelelse om, hvilke Foranstaltninger Magistraten har truffet til Opfyldelse af Lovens Paabud om Iværksættelse af en rationel Udryddelse af Rotter. Foranstaltningerne falder i 2 Grupper. Dels har man søgt at hindre Rotternes Adgang til Ejendommene og søgt at gøre det vanskeligere for dem at skaffe Fødemidler ved Udstedelse af vedlagte Bekendtgørelse af 1. August 1922 om Rottesikring af Ejendomme og Paabud om Renholdelse og Orden i Ejendommene, dels har man ved ligeledes vedlagte Bekendtgørelse af 18. September 1922 paabudt Grundejerne at foretage Giftudlægninger og har ydet Støtte til saadanne Rotteudryddelsesforeninger, som er gaaet ind paa at foretage Udryddelsen paa den efter Kommunalbestyrelsens Skøn mest effektive Maade — ved Antagelse af Entreprenører.

Ved Magistratens Kontrol af, om Grundejerne havde opfyldt Paabudet om at holde deres Ejendomme sikret mod Rotter, har det vist sig, at langt de fleste Grundejere har udført de paabudte Foranstaltninger paa tilfredsstillende Maade.

De enkelte Ejere, der ikke efter Udstedelse af Bekendtgørelse af 1. August 1922 havde udført de paabudte Bygningsarbejder, har man derefter givet et specielt Paalæg, idet man har henvist til, at Magistraten, saafremt Paabudet ikke blev efterkommet, vilde lade Arbejderne udføre for Ejerens Regning efter Lovens § 1, 2. Stykke.

I nogle Tilfælde har det hjulpet, men i andre Tilfælde har Ejeren intet foretaget, og man har hidtil næret Betænkelighed ved at benytte Lovens Bestemmelse om Udførelse ved Magistratens Foranstaltning.

De Ejendomme, hvor Paabudet sidder overhørigt, er i Reglen forsømte Ejendomme, hvis Ejere sidder økonomisk slet i det, og hvor Magistraten næppe vilde have Udsigt til at faa sine Udgifter dækkede. Til Bestemmelsen om, at Kommunalbestyrelsen kan lade Foranstaltningerne udføre paa Ejerens Regning, vilde det derfor være heldigt, om der knyttedes en Bestemmelse om, at Undladelse af at følge Magistratens Paabud medførte Bødestraf.

Medens det ikke har medført særlige Vanskeligheder at kontrollere Udførelsen af Bygningsforanstaltningerne, har man ingen sikker Kontrol med, hvorvidt Magistratens Paabud om Udlægning af rottedråbende Midler er blevet fulgt.

De Grundejere, der har meldt sig ind i de af Magistraten anerkendte Rotteudryddelsesforeninger, kan ved Henvendelse til Foreningens Kontor faa udlagt Rottegift saa hyppigt, der viser sig Rotter i Ejendommen. Der er enkelte Ejendomme, hvor det har været nødvendigt at foretage Udlægninger nogle og tyve Gange i Perioden 1. Oktober 1922 til 30. April 1923. For de Grundejeres Vedkommende, der ikke har meldt sig ind i de af Magistraten anerkendte Foreninger, har man maattet indskrænke sig til i enkelte Tilfælde i Henhold til Bekendtgørelsen af 18. September 1922 at forlange forevist Kvittring for, at der er indkøbt et Kvantum Gift. Nogen Kontrol med, om Giften anvendes paa en fornuftig Maade, kan der selvfølgelig ikke føres.

I vedlagte Bekendtgørelse af 24. Januar 1923 opfordrer Magistraten Beboerne i de københavnske Ejendomme, saavel Ejere som Lejere til, saafremt der viser sig Rotter i en Ejendom, straks at give Meddelelse til Rotteudryddelsesforeningen for